

MSB 228

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers – directeur: David R. Hettema

Het heilbrengende Evangelie van Christus

Door M. B. Hammond

De ijverige bijbelstudent weet dat in de Handelingenperiode iedereen die in Christus ging geloven reageerde op een door God gegeven boodschap die door de apostelen of de heilige broeders werd gebracht, dat wil zeggen, alleen door God gemachtigde personen. Er was geen geschreven boodschap, want de apostelen hadden van God de opdracht gekregen om de boodschap van het evangelie mondeling te verspreiden en ze kregen de macht om dit te ondersteunen, door het te bevestigen met tekenen en wonderen. Hun goddelijke opdracht werd altijd als waarheid erkend, of de tekenen nu voorafgingen aan de boodschap of erop volgden. Bovendien hadden zij de macht om anderen op te dragen de tekenen te verrichten en de evangelieboodschap door te geven. Elke gelovige in de Handelingenperiode moet dus aangemerkt worden als iemand die heeft gezien en geloofd. Het tegenovergestelde is waar voor de gelovige van vandaag; we hebben niet gezien, maar we hebben wel geloofd. We hebben het verslag van de Schrift dat zegt: "Jezus zeide tot hem: Omdat gij Mij gezien hebt, hebt gij geloofd? Zalig zij, die niet gezien hebben en toch geloven" (Joh.20:29)¹. We weten dus dat er iets veranderd is en dat God op een andere, zelfs unieke manier met ons omgaat. We moeten Gods wegen leren verstaan, maar we moeten naar de Schrift gaan om Zijn onderwijs te vinden, om te weten wat Hij aan het doen is.

¹ Tenzij anders vermeld, zijn de citaten uit de NBG-vertaling van 1951.

De bediening van Paulus, zijn apostelschap, eindigde met Handelingen 28:28, zijn eigen uitspraak. Hij kreeg speciale opdrachten om na die tijd zijn laatste zeven brieven te schrijven (en misschien ook andere dingen), maar we weten dat de manifeste kracht van de Heilige Geest om tekenen en wonderen te doen niet langer bij hem was. Hij moest Trofimus ziek achterlaten te Milete (II Tim.4:20); ook Epafroditus, Paulus' trouwe helper, was ziek geweest, "de dood nabij, maar God heeft Zich over hem ontfermd" (Fil.2:27). Dit staat in contrast met het verslag van Paulus' wonderbaarlijke genezingen (Hand.28:3-9).

Het is duidelijk dat er een verandering van bestuur had plaatsgevonden en Paulus onthult dit als de "bedeling der genade Gods" (Ef.3:2, St.Vert.). Dit "geheimenis" was hem bekendgemaakt (Ef.3:3) zodat hij het aan anderen kon presenteren. Zijn woorden, die de verandering van bedeling aangeven, waren: "Het zij u dan bekend, dat dit heil (Grieks: *SŌTĒRIOS*) Gods aan de heidenen (Grieks: *ETHNOS*, volken) gezonden (Grieks: *APOSTELLŌ*) is; die zullen dan ook horen (Grieks: *AKOUŌ*)!" Om deze tekst te begrijpen zijn de Griekse woorden onderzocht: het woord *SŌTĒRIOS* is niet het normale zelfstandig naamwoord voor "heil", maar eerder een werkwoord dat als bijvoeglijk naamwoord wordt gebruikt, en kan worden uitgedrukt met de term "het heilbrengende". Uiteraard is dit onvolledig omdat een bijvoeglijk naamwoord niet op zichzelf kan staan, en het onderwerp dus opgevat moet worden als de boodschap en/of de kracht van het Evangelie. Het woord *APOSTELLŌ* is een werkwoord dat "opgedragen" of "gemachtigd" betekent. Het woord *AKOUŌ* betekent "het zal tot hen doordringen". Een herziene versie zou dus zeggen: Laat het u bekend zijn, dat het heilbrengende evangelie van God voor de volken is geautoriseerd, en het zal tot hen doordringen (Hand,28:28, *Translator's Revised Version*).

Deze nieuwe bedeling van genade was een onverwachte gebeurtenis die niet was voorspeld door de profeten van Israël en kwam als een complete verrassing voor de gelovigen. Paulus legde dit uit aan de gelovigen te Filippi: "Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voleindigen (Grieks: *EPITELEŌ* = voleindigen), tot de dag van Christus Jezus" (Fil.1:6). In vers 10 zegt hij verder: "opdat gij de dingen onderscheidt die doorgaan; opdat gij oprecht en zonder aanstoot zijt tot de dag van Christus." De "dag van Christus" is een andere naam voor het "Koninkrijk" waar ook wij op wachten. Deze gelovigen, die Paulus persoonlijk tot Christus had geleid (zie Handelingen 16), werden nu geconfronteerd met het verlies van de duidelijke zegeningen van de Heilige Geest, maar het Evangelie van Christus was nog steeds hun verlossing. Maar nu had het geen specifiek aangestelde persoon meer nodig om het te verkondigen, omdat de boodschap zelf nu voor alle volken was geautoriseerd. De boodschap kon door iedereen gesproken worden, maar er zouden geen tekenen voor of na de boodschap zijn, noch zou die persoon een opdracht of zichtbare volmacht hebben.

Dit evangelie, deze "heilbrengende boodschap" was nog niet eerder geschreven, want in de Handelingenperiode waren er altijd mensen die het vertelden met de goddelijke inspiratie van de Heilige Geest die het bevestigde door de tekenen. Dit betekende dat God een nieuwe en andere methode had gepland om Zijn heilsboodschap uit te zenden. Paulus' brieven aan de Thessalonicenzen, Korintiërs, Galaten, Romeinen en Hebreeën werden allemaal geschreven vóór Handelingen 28:28 en ze bevatten schetsmatige verwijzingen naar het Evangelie, maar meestal bij wijze van recensie aan mensen die de directe boodschap al van hem of zijn dienaren hadden ontvangen. In die tijd was de verlossende boodschap nog niet geschreven, en terwijl de Joden deze boodschap altijd hadden gehad, waren de andere volken over het algemeen uitgesloten (met uitzondering van het huis van Cornelius in Handelingen 10), totdat Paulus de opdracht kreeg om naar hen toe te gaan (vanaf Handelingen 13). Deze mensen bevonden zich altijd in een ondergeschikte positie, omdat Paulus verplicht was om eerst naar de Joden te gaan, zelfs onder de vol-

ken. Maar Handelingen 28:28 veranderde dat allemaal en nu droeg de boodschap de hele garantie van verlossing in zich; God houdt zich altijd aan Zijn beloften. Paulus had speciale opdrachten om zijn zeven laatste brieven te schrijven: Efeziërs, Filippenzen, Colossenzen, I en II Timotheüs, Titus en Filemon. Ze vertellen over deze bedeling van genade, maar wat is de 'heilbrengende boodschap' en waar vinden we die?

In de stad Jeruzalem, waar de apostelen woonden, was er een man die een leerling van Johannes de Doper was geweest, genaamd Johannes en die een vooraanstaande plaats innam onder de twaalf apostelen van Jezus Christus. Zijn bediening in de Handelingenperiode, hield de verkondiging van Jezus als de Christus (Messias) in en was gericht op de Joden in het land, het volk van de besnijdenis, zoals Galaten 2:9 aangeeft. Dat de apostel zijn missie getrouw had vervuld, wordt bevestigd door Paulus: "Maar ik vraag: hebben zij (de Joden) het dan niet gehoord? Zeer zeker: Over de ganse aarde is hun geluid uitgegaan en tot de einden der wereld hun woorden" (Rom.10:18). We zien nu dat Johannes in Handelingen 28:28 een nieuwe opdracht en een nieuwe taak heeft gekregen. Het was zijn opdracht om deze heilbrengende boodschap van God, dezelfde die Paulus had aangekondigd en die was geautoriseerd voor de volken, op schrift te stellen. Deze boodschap gaat volledig over Jezus Christus en beschrijft Zijn goddelijkheid diepgaander dan welk evangelie dan ook. We vinden deze boodschap vandaag de dag terug in het vierde evangelie, dat gewoonlijk het Evangelie van Johannes wordt genoemd en dat door God via de apostel Johannes is geïnspireerd. Dit boek onderscheidt zich van de drie voorgaande 'synoptische evangeliën' omdat de schrijver daarin zowel zijn opdracht als zijn doel verklaart: "Er trad een mens op, van God gezonden (aangesteld), wiens naam was Johannes; deze kwam als getuige om van het licht te getuigen, opdat allen (alle mensen) door hem geloven zouden. Hij was het licht niet, maar was om te getuigen van het licht" (Joh.1:6-8).

Veel auteurs hebben Johannes de apostel in deze passage verward met Johannes de Doper, die later in het eerste hoofdstuk wordt genoemd. Johannes, de auteur van dit boek, kreeg een opdracht van God om dit getuigenis te schrijven, en in deze verzen toont hij zijn geloofsbrieven. Dit getuigenis is een geschreven verslag waardoor alle mensen, zowel Joden als de volken, geloof in Jezus Christus kunnen vinden. Johannes had tijdens de Handelingenperiode vaak zijn persoonlijke getuigenis aan de Joden verteld, en dat werd goed ontvangen, maar nu moest het worden opgeschreven; een getuigenis zonder enige voorrang of onderscheid. De duidelijke verklaring over het doel van dit boek wordt aan het einde gegeven, waar hij zegt: "Jezus heeft nog wel vele andere tekenen voor de ogen zijner discipelen gedaan, die niet beschreven zijn in dit boek, maar deze zijn geschreven, opdat gij (de lezer) gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in zijn naam" (Joh.20:30-31). Deze uitspraak kan niet verwijzen naar enig ander boek in de Bijbel. Het is het enige boek dat uitsluitend is geschreven opdat mensen zouden geloven, en als iemand zich wil kwalificeren als een gelovige in Jezus Christus, dan zou hij vertrouwd moeten zijn met de feiten die in dit verslag worden gegeven, zoals door God via Johannes verstrekt.

Toen het laatste woord van het evangelie van Johannes was geschreven, liet hij het gaan en was het niet meer onder zijn controle. Vanaf dat moment werd het gekopieerd en naar gelovigen overal ter wereld gestuurd. Nu was er een boek beschikbaar, geïnspireerd door God, dat in staat was om gelovigen de prachtige waarheid over Jezus Christus te brengen en door te geloven waren zij verzekerd van eeuwig leven door Zijn naam.

Er is geen ander boek in de Schrift dat kan worden aangeduid als "het Woord des levens" en het is het enige boek dat wordt erkend als de "heilbrengende boodschap" van God die nu was geautoriseerd voor de volken. Gods Woord keert nooit leeg naar Hem terug; het bereikt altijd zijn doel.

Na 62 n.Chr. (Handelingen 28:28) ontstond overal ter wereld een nieuwe groep gelovigen, niet als vrucht van een apostolische bediening en niet door tekenen en wonderen. Zij waren voortgekomen uit Gods geschreven Woord, overgebracht door andere mensen die geen geloofsbrieven hadden, maar door de Geest van God op Zijn verborgen wijze waren voortgebracht. Deze goddelijke voortbrenging van mensen gaat nog steeds door en sommige mensen reageren positief door de instructie van Paulus aan Timotheüs op te volgen: "Maak er ernst mede (wees ijverig) u wèl beproefd ten dienste van God te stellen, als een arbeider, die zich niet hoeft te schamen, doch rechte voren trekt bij het brengen van het woord der waarheid" (II Tim.2:15). Waar we ons vooral mee bezig moeten houden, is dat we blijven wandelen in de Waarheid. De waarheid is dat wat in overeenstemming is met de feiten van de Schrift, en als we blijven studeren en werken om de Schrift te begrijpen, geeft de Heilige Geest ons energie om de waarheid en wijsheid ervan te ontdekken.

We kunnen er ons zelfs niet op beroemen dat we ons vertrouwen in Christus hebben gesteld, zoals de Schrift zegt: "Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme" (Ef.2:8-9).

Gepubliceerd 31 maart 1998